

Davids uppoffring

***Nyckelvers: "Men kung David svarade Arauna:
"Nej, jag insisterar på att köpa den för fullt pris.
Jag tänker inte ta det som är ditt och ge det till
HERREN. Jag tänker inte frambära brännoffer
som inte har kostat mig någonting."
1 Krönikeboken 21:24***

***Utvalda skrifter:
1 Krönikeboken 21:14-30***

Herren sade om David att han var en man efter sitt eget hjärta. (1 Samuel 13:14; Apostlagärningarna 13:22). Detta berodde inte på att David aldrig syndade, utan på hans ödmjukhet och ångerfulla hjärta när han blev uppmärksam på sina synder.

David uttryckte sina innersta känslor och skrev: "Skapa ett rent hjärta i mig, o Gud. Förnya en lojal ande inom mig." (Psalm 51:10). Han insåg att hans hjärta av naturen inte alltid var rent och att han på grund av svaghet i köttet ibland var benägen att visa

en felaktig ande. Trots detta hade han ingen sympati för sina synder och bad till Gud att han skulle bli renad och att en "rätt ande" skulle förnyas inom honom.

Ett exempel på Davids ångerfulla hjärta är när han syndade inför Herren genom att inte lyda befallningen att inte räkna Israels folk, trots protester från Joab, härförare för härskarorna. Då talade Herren till Gad, Davids siare eller profet, och gav honom i uppdrag att säga åt David att välja ett av tre straffalternativ för denna överträdelse: tre års hungersnöd, tre månaders förintelse av fiender eller tre dagars farsot. David insåg sin egen svaghet och avstod i ödmjukhet från att göra ett val och förklarade att han föredrog att lämna saken i Herrens händer, eftersom han visste att "hans barmhärtighet är stor". 2 Samuel 24:2-4; 1 Krönikeboken 21:1-13

Gud valde de tre dagarna av peststraff, och på mycket kort tid dog sjuttiotusen män i Israel. Då sände Gud en ängel till Jerusalem för att förstöra staden, men strax därefter sade han till ängeln: "Sluta, nu räcker det! I det ögonblicket stod HERRENS ängel vid jebusiten Araunas tröskverk." David vädjade till Gud, erkände att det var han som hade syndat och inte folket, och bad om att Guds

tuktan skulle komma över honom själv. verserna 14-17

Genom ängeln instruerade Gud David att gå och "bygga ett altare åt HERREN på jebusiten Ornans tröskplats" och offra åt Herren. Ornan "såg först ängeln" och såg sedan David anlända. David bad att få betala "fullt pris" för tröskplatsen. När han hade köpt den offrade han "brännoffer och tackoffer och åkallade Herren". Herren "svarade honom från himmelen med eld på brännoffersaltaret". På grund av dessa offer stoppade Herren pesten. verserna 18-28

Davids uppriktiga hängivenhet till Herren avslöjas på ett vackert sätt av hans insisterande på att han skulle köpa Ornans tröskverk till fullt pris för att använda det för att offra till Herren, i stället för att ta emot det som en gåva eller betala ett lägre belopp. Han förklarade att han inte ville framföra brännoffer till Herren som inte kostade honom någonting. (vers 24). Det här är en bra lärdom för hela Guds folk. Om vi i Herrens tjänst bara offrar sådant som vi ändå inte behöver eller som vi inte har någon annan användning för, ger vi få eller inga bevis på sann hängivenhet till honom.

Som en sista anmärkning till denna berättelse kan nämnas att Ornans tröskplats, som David köpte, var den plats där Salomo senare skulle bygga templet, "HERRENS hus". 2 Krönikeboken 3:1